

Skarżące podnoszą, że negocjacje pomiędzy CB i EB, dotyczące zawierania transakcji w zakresie papierów wartościowych mających za przedmiot niemieckie akcje imienne nie trwały dwa lata, lecz maksymalnie dziewięć miesięcy. Przyczyna tak długiego okresu tkwiła po stronie EB, a nie po stronie CB. W żadnym czasie CB nie miała interesu ani nawet zamiaru, aby odmawiać EB usług, które CB świadczyła na rzecz innych klientów.

Skarżące podnoszą dalej, że przy negocjacjach nie można przeoczyć, że zawieranie transakcji w zakresie papierów wartościowych mających za przedmiot niemieckie akcje imienne jest całkowicie pozbawione znaczenia dla wymiany usług pomiędzy CB i EB. Przy kształtowaniu cen skarżące kierowały się zasadą równego traktowania porównywalnych klientów. EB nie jest porównywalna z grupą klientów wskazaną przez Komisję dla uzasadnienia zarzutu o dyskryminację.

Ponadto skarżące podnoszą, że Komisja nigdy nie twierdziła, że Clearstream International S.A. Luxembourg („CI”) jest przedsiębiorstwem dominującym na rynku. Już z tego powodu nie mogło ono nadużyć pozycji dominującej. Nadto, zawarte w decyzji określenie granic przedmiotowo właściwego rynku jest nieodpowiednie. Skarżące uważają, że dokonane przez Komisję rozróżnienie pomiędzy „pierwotnymi” i „wtórnymi” usługami rozliczeń jest merytorycznie nieuzasadnione, a nawet pozostające w sprzeczności. Istnieje jedynie jeden przedmiotowo właściwy rynek dla usług clearingu i rozliczeń. Na tym właściwym rynku dla wszystkich usług clearingu i rozliczeń, CB nie posiada pozycji dominującej. W związku z tym ani CB, ani CI nie są adresatami normy art. 82 EW. Już ze względu na błędne określenie granic rynku – a co za tym idzie – wobec braku zaistnienia pozycji dominującej, należy stwierdzić nieważność przedmiotowej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2004 r. przez Maison de l'Europe Avignon Méditerranée przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-302/04)

(2004/C 262/76)

(Język postępowania: francuski)

Do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła w dniu 26 lipca 2004 r. skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesiona przez stowarzyszenie Maison de l'Europe Avignon Méditerranée z siedzibą w Avignon (Francja), reprezentowane przez François Martineau, avocat.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Komisji kwoty 394 066,76 euro w związku z niewywiązywaniem się przez nią ze zobowiązań finansowych wobec Maison de l'Europe Avignon Méditerranée;

- obciążenie strony pozwanej całością kosztów podlegających zwrotowi, których wysokość określona została na kwotę 10 000 euro.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżącego, Komisja przyjęła do wiadomości w sposób nieoficjalny od 1996 r. utworzenie Info Point Europe, działającego w jego strukturach. W roku 2000 skarżący podpisał z Komisją umowę o utworzeniu Info Point Europe (punkt informacyjny Europa), co zdaniem skarżącego stanowiło sformalizowanie istniejącej sytuacji. W roku 2004 umowa została przez Komisję wypowiedziana.

Skarżący zamierza za pomocą niniejszej skargi pociągnąć Komisję do odpowiedzialności umownej, celem uzyskania zapłaty za usługi, jakie świadczył od 1996 r. w charakterze europejskiego punktu informacyjnego Komisji.

Zdaniem skarżącego, Komisja nie wywiązała się ze swoich zobowiązań umownych i jest mu winna liczne odsetki za zwłokę oraz zapłatę za usługi świadczone podczas festiwalu w Avignon i za utrzymywanie centrum dokumentacji europejskiej od 1996 r.

Skarga wniesiona dnia 29 lipca 2004 r. przez European Dynamics SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-303/04)

(2004/C 262/77)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 29 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez European Dynamics S.A., z siedzibą w Atenach, Grecja, reprezentowaną przez S. Pappasa, adwokata.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia Komisji o przetargu nr 2003/S249-221 337 ESP-DIMA;
- stwierdzenie nieważności zaproszenia Komisji do składania ofert nr PO/2003/192 (ESP-DIMA);
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 czerwca 2004 r., przyznającej ofercie konsorcjum European Dynamics tylko drugie miejsce, po ofercie podmiotu wygrywającego przetarg;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 lipca 2004 r., odmawiającej uwzględnienia odwołania strony skarżącej od wyniku przetargu;
- obciążenie Komisji kosztami i wydatkami (w tym kosztami i wydatkami prawnymi) poniesionymi przez European Dynamics w związku z niniejszą skargą.